

[Morten Lange.]

dighed på den ene eller den anden måde. Vi har vor opfattelse af det; vi synes ikke, at de forslag, der er kommet frem, er blændende, men ikke desto mindre er alle partier her i salen enige om, at der må gøres et eller andet, men det forekommer mig, at netop ved de lovforslag, vi behandler her, var det måske nok på sin plads, om vi udover, hvad vi ellers lægger til grund, også indskærper kravet om, at det at være landbruger i vore dage er noget, der kræver en ganske betydelig fagkundskab. Man kan benytte en sådan indvending over for den eksisterende lovgivning på flere måder. Man kan sige, at kræver man lovgivningsmæssigt også fagkundskab for at kunne overtage landbrugsejendomme, ja, så kan man også på den måde holde en hel del af byerhvervenes folk ude. For så vidt kan altså en skærkelse af loven, som jeg godt kunne ønske mig på dette område, falde parallelt med en linje, som man i øvrigt er inde på.

Men det er egentlig ikke det, der er min hovedhensigt med at trække spørgsmålet frem. Det er snarere min hovedhensigt at gøre det sådan, at vi, for at man med noget større sindsro kan gå med til at bevilge støtte til landbruget som helhed, også lovgivningsmæssigt fastslår, at for at være landbruger skal man være uddannet i faget; man skal have en vis rimelig praktisk baggrund. Jeg ved godt, at det rent liberalistiske synspunkt er, at de, der ikke har forstand på landbrug, vipper jo før eller siden af pinden, og så har de bare fået den løn, de har forskyldt o. s. v., men vi har ikke råd til i dette for vort land så betydningsfulde erhverv at være så liberalistiske, at vi lader en hel flok, formodentlig udmærkede mennesker, prøve, om de kan klare det, når vi allerede på et tidligt tidspunkt har kunnet skønne, at det har de ikke forudsætninger for.

Jeg synes, det kunne pynte på vor landbrugslovgivning og specielt på loven om erhvervelse af landbrugsejendomme, om man udover de øvrige kriterier, man har taget ind, også lagde fast, at for at kunne erhverve landbrugsejendomme skulle man dokumentere en uddannelse ved landbruget, på landbrugsskoler og ved praktisk landbrug. Jeg er helt sikker på, at det i det lange løb

vil være både kvalitetshøjnende for Danmarks landbrug og for den måde, det bliver drevet på, og jeg har samtidig den opfattelse, at det vil virke som en hævdelse af landbrugerhvervet som sådant. Det er jo snart sådan, at der til et hvilket som helst erhverv i dette land kræves en eller anden form for uddannelse. Og det er jo ikke nogen fejl; det er med vilje, det er med omhu, man har gennemført i ethvert fag, i enhver disciplin, at man må sikre sig en uddannelse, der svarer til det, man skal gå ind til. Jeg synes, at både af hensyn til landbruget og af hensyn til de store midler, vi mobiliserer til støtteordninger fra tid til anden, er det helt rimeligt, at vi kræver en vis minimumsgaranti for, at de, der fremtidig skal overtage dansk landbrug, er så kyndige og så dygtige, som vi nu med de midler, vi har, kan få dem gjort. Det kan vi også udmærket lovgive om, sådan som man lovgiver om, at for at man kan få lov at blive blikkenslager, eller hvad man ellers kan beskæftige sig med i dette land, skal man have en rimelig faglig uddannelse.

Jeg siger ikke dette først og fremmest for at holde nogen ude fra landbruget — det er ikke det, der er hovedformålet — hverken tyskere, skibsredere, direktører eller andre. Det er først og fremmest noget, som jeg tror på i det lange løb vil være hævdende for landbruget som stand, hvis vi sammenkæder retten til at eje og drive en landbrugsejendom med pligten til også at have søgt en rimelig uddannelse inden for faget.

Alle disse bemærkninger skal ikke skjule mit udgangspunkt. Jeg anser de lovforslag, vi har til behandling i dag, for i deres tendens at trække i den rigtige retning. De er til en vis grad betydelige skridt i den rigtige retning, og vi kan tilsige en velvillig behandling såvel af denne buket som af det, der ellers hører til. Det er ingenlunde tidsler — og så er det i øvrigt sådan, at tidsler kan have et meget højt proteinindhold.

Mose Hansen: Indledningsvis skal jeg sige, at jeg på mit partis vegne skal behandle alle de 4 foreliggende lovforslag.

Da den omfattende buket af 10 lovforslag vedrørende omsætning af jord og fast ejendom i januar blev fremsat i det høje ting, redegjorde den højtærede statsminister og